

DANISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)

Mardi 3 mai 2005 (matin)

Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Skriv en kommentar til *én* af følgende to tekster.

1. (a)

Victors Victor

Jeg går frem og tilbage og keder mig; lejligheden keder mig, den er for lille, strammer alle vegne som et par bukser, der er krøbet. Mit liv keder mig, alting irriterer mig som ind i helvede, og jeg har lyst til at sparke til stolene, stikke fingre gennem malerierne og spytte på væggene. Måske oven i købet kaste op, bare for at gøre et eller andet. Så ringer telefonen.

5 En pige, der kaldte sig Margit, vil tale med mig om Lisa, men ringer altså på egne vegne, eget initiativ, hvad hun understreger et par gange, før hun når frem til sin pointe, nemlig, at Lisa, som er hendes veninde, er helt nede over, at jeg ikke vil se hende mere. Jeg svarer, som sandt er, at det kan jeg ikke rigtig se har noget med mig at gøre, men Margit spiller sin trumf ud, sikkert en del hurtigere, end hun havde tænkt sig, nemlig at Lisa har truet med at begå selvmord, og at det lyder
10 som om hun mener det.

Det ved jeg ikke rigtig, hvad jeg skal sige til, så jeg lader være med at sige noget, og Margit prøver så at overtale mig til, om ikke andet, så i det mindste at mødes med Lisa, eller ringe til hende, eller skrive et postkort.

15 Det med postkortet morer mig på en måde, der i hvert fald ikke har noget med latter at gøre. Nogen større fornærmelse kan man vel ikke planlægge, end at sende folk med selvmordstanker et postkort. Skulle der stå: Gør det ikke, kærlige hilsner, eller hvad? Men jeg lover at ringe til hende, og Margit sukker af lettelse på en måde, der antyder at om lidt begynder hun at græde. Hun er vel skrøbelig.

20 Fem eller seks gange drejer jeg forkert og alle mulige forkerte mennesker tager telefonen i stedet for Lisa. Derefter må jeg konstatere, at enten har Lisa været hurtigere på aftrækkeren end Margit forestillede sig, eller også er hun på indkøb. Hun tager i hvert fald ikke telefonen. Det gør mig glad, indtil jeg kommer i tanke om, at jeg jo så bliver nødt til at prøve igen senere.

25 Til gengæld husker jeg farmor, der bliver glad for at høre fra mig. Jeg fortæller hende om Thulejobbet og at jeg afslog, og det kunne hun godt forstå. Og i hvert fald er hun da glad for at jeg ikke skal så langt væk, for så ville hun jo aldrig se noget til mig. Høflig som hun er, gør hun ikke opmærksom på, at hun faktisk aldrig ser noget til mig, ligegyldigt hvor jeg så end arbejder. Sådan er hun. Gennemhæderlig og fantastisk godt opdraget. Jeg fortæller, at jeg desværre ikke har nogen penge, så blomsterne må vente til en anden dag, og det kan hun godt forstå. I unge mennesker har da også nok at se til, som hun udtrykker det.

30 Læg mærke til sætningen: I unge mennesker har da også nok at se til. Høfligere er det nok ikke muligt at udtrykke sig. Der er intet anmassende, spørgende, personligt eller noget som helst andet i den sætning. Kun en bekræftelse af det, jeg har sagt, en undskyldning, jeg kan overtage, og det endda uden selv at fremsige den. Også det klarer hun for mig. Ethvert tilløb til dårlig samvittighed er hermed udryddet.

35 Formfuldendt.

Og så går det med ét op for mig, hvad det var min mor mente med det postkort, jeg fik i går. Der stod nemlig ikke noget, var blot adresseret og fornedet med maskinskrift: hilsen mor, men ikke andet og motivet var det samme som sidst. Hun har tilsyneladende ikke ment det nødvendigt at gentage sig selv, men har bare villet minde mig om farmors fødselsdag. Sødt.

Mads Brenøe, *Victors Victor* (uddrag), 1995

- Karakteriser jeg-fortælleren.
- Hvordan er fortællerens forhold til Lisa, farmoren og moren.
- Kommenter tekstens sprog og struktur.
- Hvad er budskabet i uddraget?

1. (b)

Jeg er så træt af min krop

Jeg er så træt af min krop
Jeg må opdrage
og kommandere
og tale hårdt
5 Pludselig drikker den af en forkert flaske
eller gisper efter vejret i et smitsomt lokale
Har vi været en tur i parken
bliver den siddende på bænken

og jeg må tilbage og hente den
10 Den er i alle henseender barnlig og urimelig
jeg kan snart ikke være den bekendt

Hvilken plage er det ikke
at se den fægte og skabe sig
så er det mad
15 MAD, den vil ha' mad!
eller varme, søvn
alt for dyre og lange brusebade
populærmusik, drikkegilder
romantiske øjeblikke
20 den kan bruge timer
på at lade som om den forplanter sig
og så er det hjertet
den begynder at sukke
det er gået i stykker
25 en eller anden ligegyldighed har trampet på det
hvor er det dog kedsommeligt
og alligevel føler jeg en vis omsorg
den er så blodig og banal
den ved ikke hvad den skal stille op med sig selv
30 det bekymrer mig
den bliver bare ældre og ældre
og snublende

Kirsten Hammann, *Jeg er så træt af min krop*, Fra *Mellem tænderne*, 1992

- Karakteriser hvilken slags problemer jeg'et har med kroppen.
 - Hvad synes at interessere kroppen, og hvad synes at interessere jeg'et?
 - Kommenter sprog og stil.
 - Hvilken holdning til livet giver digtet udtryk for?
-